



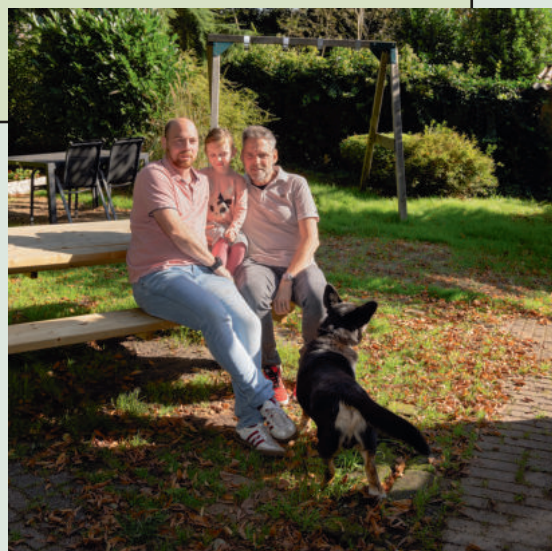
Het Pomphulletje

Mededelingenblad voor inwoners van Hoog Soeren en Assel



Van de bestuurstafel -
Bijzondere vondst Roode Pan - Terugblik
Oranjefeest - Bij de brandtoren en meer ...

*zoals een interview met de
nieuwe bewoners van nr. 22*





Bijzondere vondst in schuurtje Roode Pan

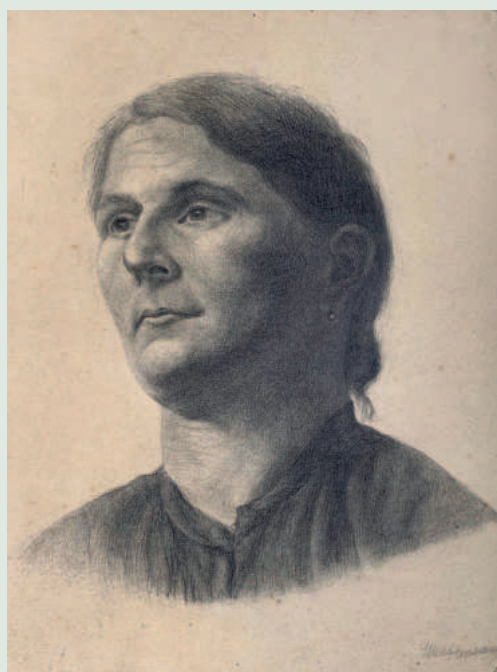
Pierre Pinkse

Zoals eerder bericht in het Pomphulletje is De Roode Pan door Heidi Langenbergh-Parqui na haar dood geschonken aan de Vereniging Hendrick de Keyser. Niet alleen het huis, maar ook alles wat daar in de loop der jaren in verzameld was. Alles is in verhuisdozen naar Amsterdam gebracht en bij de Vereniging Hendrick de Keyser opgeslagen en geïnventariseerd. Wat meegekomen was, vulde een hele gang met dozen. Ik mocht er doorheen snuffelen en het is heel interessant om te zien hoe zich daar een hele familiegeschiedenis ontvouwt. De bedoeling én de hoop is dat CODA in Apeldoorn alles wil opnemen en digitaliseren. Op die manier komt het ook ter beschikking van derden.

Map met 28 portretten

De verzamelde inventaris betreft vooral heel veel albums met foto's en verhalen. Vele daarvan kennen we al uit het standaardwerk over Hoog Soeren "Terugblik op het oude heidegehucht Hoog-Soeren".

Een heel bijzondere vondst echter, in het schuurtje bij De Roode Pan, was een map met 28 portretten, vermoedelijk van inwoners van Hoog Soeren. De tekeningen, potlood/houtskool op papier, ca. 40 x 30 cm, zijn gesigneerd E.M. en E. Malcomesius (het betreft ofwel Elisabeth Wilhelmina Malcomesius-Verloop (1846-1934) of haar dochter Elisabeth ('tante Bep') Malcomesius (1884-1969), een zus van J.C. ('Jeannette') Parqui-Malcomesius).



Enkele portretten zijn gesigneerd oktober 1908 en dateren daarmee van vóór de bouw van de Roode Pan. Het vermoeden is dan ook dat die tekeningen zijn gemaakt toen de kunstenaars logeerde in Hotel Eik en Dal.

De vraag is of we nog kunnen ontdekken wie de geportretteerden waren. Ook onderzoeken we de mogelijkheid van een expositie.



Van de bestuurstafel BBV

Pierre Pinkse - voorzitter BBV

Welkom in het herfstnummer van het Pomphulletje. De zomer is weer voorbij, het eerste burlende hert is alweer gehoord. Het is herfst. Zou Hoog Soeren nu weer in een toeristisch gezien rustiger vaarwater komen? Want aantrekkelijk is het dorp wel weer geweest. Drommen fietsers en wandelaars, die net als wij zelf van de mooie omgeving konden genieten. Verkeerstechnisch vaak een probleem qua parkeren en te hard rijden, maar het is dit jaar niet echt uit de hand gelopen.

Activiteit genoeg overigens. Op vele plekken in Hoog Soeren wordt ge- en verbouwd en staan huizen te koop en worden huizen verkocht. Dat betekent ook weer nieuwe inwoners, van wie wij hopen dat ze zich betrokken gaan voelen bij het dorp en bij onze buurt- en belangenvereniging. Met een nieuw stel maken we kennis in dit nummer.

Het afgelopen Oranjefeest was een groot succes. Het is voor het bestuur een leuke activiteit om te organiseren en we zijn dan ook blij dat de respons groot was. Meer over het Oranjefeest elders in dit Pomphulletje.

De in het vorige nummer aangekondigde Hoog SoeRun is achter de rug. Een leuke, gezellige en sportieve activiteit, georganiseerd door André Ettema en Roelof de Jong. Het deelnemersveld viel een beetje tegen, maar volgend jaar toch weer een nieuwe editie. Misschien dat een differentiatie in afstanden meer wandelaars en lopers over de streep trekt om mee te doen.

Eind van dit kalenderjaar, te beginnen op 4 november, wordt de Soerenseweg vanaf de J.C. Wilsaan tot de Kampsteeg van nieuw asfalt voorzien. Nadere details volgen later, maar we moeten dus rekening houden met een poosje omrijden.

Een mooie kleurige herfst gewenst en veel lees- en kijkplezier met dit Pomphulletje.





Oranjefeest 2024

Pierre Pinkse

Op de verjaardag van wijlen koningin Wilhelmina vierden we ons jaarlijkse Oranjefeest. Of zij zelf het zo beschikt had, weten we niet, maar het weer was prachtig. Het feestterrein, ter beschikking gesteld en gelegen op het landgoed van Pier en Renate Eringa, werd al op vrijdagavond ingericht door een flinke ploeg vrijwilligers. En op zaterdag om 17.00 uur ging het los.



Een grote groep deelnemers ging aan de slag met jeu-de-boules, georganiseerd door het ijzersterke duo Diederik en Hessel. Een extra handicap was de 'grazige weide' waar het but of cochonnet met een extra beker zichtbaar moest worden gemaakt. Maar het plezier was er niet minder om.



Voor de kinderen was er een springkussen én natuurlijk een rit in de brandweerwagen.



Aan de workshop flamencodans werd door jong en oud meegedaan, maar ook de omstanders konden genieten van wat er geboden werd. De klapper van het feest was ongetwijfeld de band 'Cuba Social Club' die met hun Zuid-Amerikaanse muziek het publiek langdurig wist te betoveren.



De inwendige mens werd door barbecue, bar en niet te vergeten de ijskar goed verzorgd. Het was nog lang onrustig in Soeren, maar na het opruimen op zondag, ook weer door een boel vrijwilligers, konden we terugkijken op een geslaagd feest.



Meer ontzettend leuke foto's zijn te zien op de website van Hoog Soeren:
<http://www.hoogsoeren.info/fotos>.



Kamperen anno 1959 Laagh Westerwolde

Marjolijn Pinkse

Als een mens ouder wordt dan 60 jaar gaat de tijd snel, vaak heel erg snel. Toen wij hier in 2008 kwamen wonen, realiseerde ik me dat ik al bijna 50 jaar rondliep in deze contreien. Inmiddels zijn we 16 jaar verder en dus is het nu 65 jaar geleden dat mijn Veluwse leven begon op camping Laagh Westerwolde. Destijds onder leiding van Dick Westerwoudt en nog niet op de huidige plaats van de camping, maar in het bos achter het huis. Het was de zomer van 1959, juni 1959 om precies te zijn, en Jaap Westerwoudt was net geboren.



Mijn ouders hadden sinds 1958 een kleine Otten-caravan en waren lid van de NCC, de Nederlandse Caravan Club. Leden daarvan mochten van de heer Westerwoudt een seizoensplekje uitzoeken in zijn bos op Assel. Het kwam toen in de mode om in voor- en naseizoen ergens in Nederland op een camping de caravan neer te zetten en daar ieder weekend heen te gaan. Van Pasen tot de herfstvakantie. In de zomer haalden we de caravan op om drie weken met het gezin rond te trekken in Frankrijk. Het was de tijd van vóór de grote stacaravans en chalets die nu overal op seizoenscampings staan.

Vergunning voor de grindweg

In die tijd gingen we nog op zaterdagmorgen tot 12 uur naar school. Maar na een snelle boterham stapten we in de auto en reden van Amsterdam naar Assel. Langs Diemen, door het Gooi en langs Hoevelaken en Voorthuizen over de Amersfoortseweg. Tot de grindweg tegenover het Aardhuis, waarover we door het bos, over de Dassenberg en langs de hei op de Pomphulweg uitkwamen, iets oostelijk van de paterboerderij van Don Bosco. Daarna rechtsaf naar Assel, Laagh Westerwolde, net over het spoor. Mijn vader moest ieder jaar een vergunning kopen bij het Kroondomein om met de auto over die grindweg en Pomphulweg te mogen rijden.

Sober kamperen

Mijn ouders sliepen met de hond in de caravan en wij, mijn zusje en ik, in een kleine, vooroorlogse sheltertent ernaast. Het oude tentje werd opgezet met een helgeel 'Boka-zeil' als dubbelzeil, maar het had al wel een vast ingenaaid grondzeil. Of onze tent ook bleef staan of dat we hem ieder weekend weer afbraken, herinner ik me niet meer. Het kampeerterrein was uiterst sober; er was een enkele waterpomp en verderop een storkoker voor je chemische toilet. Elke caravan had aan de achterkant een klein buitententje waarin een toiletemmer met 'Racasan' stond, een diepblauwe chemische vloeistof die slechte geuren tegen ging. De huidige mooie chemische toiletten bestonden toen echt nog niet.

Zucht naar lopen

Het is daar, op landgoed Westerwolde, dat mijn zucht naar lopen, lopen en nog eens lopen ontstond. Ook toen al liep ik eigenlijk altijd alleen, net zoals ik voorgaande jaren hier vanuit Hoog

Soeren met mijn hond Milo deed. Mijn ouders waren kennelijk vol vertrouwen in mij.

Ik heb het hele landgoed in kaart gebracht en soms ging ik zelfs tot Hoog Buurlo, Kootwijk of Radio Kootwijk, maar dat was een geheimzinnig verboden gebied. Die eigen getekende kaarten heb ik niet meer, maar de paden zitten nog altijd in mijn hoofd.

Om mijn oude paadjes terug te vinden, ging ik later nog wel eens rond Assel lopen. Dat lukte maar ten dele, want dwars door dat gebied kwam de snelweg A1 te lopen, die heette toen nog de E8. Maar gelukkig heb ik nog een oude stafkaart, de 33A, Kootwijk uit 1963 en daarop is alles nog te zien zoals het toen was.



Groene oase of ondoordringbare jungle

Hallo dorpsgenoten,

Het valt mij al een aantal jaren op dat ons dorp steeds meer dichtgroeit. De mooie doorkijkjes en vergezichten zijn door het vele groen op veel plaatsen verdwenen. Ik vind dit jammer en het doet het dorp geen goed.

Daarnaast is het voor mij bedrijfsmatig, maar ook brandweertechisch een belemmering. Bedrijfsmatig is het voor mij steeds moeilijker om zonder schade op mijn percelen te komen en dat komt niet omdat mijn machines groter zijn geworden.

Brandweertechisch wordt het ook steeds moeilijker om bij uw percelen te komen. Als brandweer Hoog Soeren hopen wij uiteraard dat het nooit nodig zal zijn, maar mocht dit wel het geval zijn, dan is het natuurlijk uitermate vervelend als wij uw perceel met brandweerwagen, hoogwerker of ander brandweermaterieel niet kunnen bereiken.

Ik wil u dan ook nadrukkelijk vragen, nu de herfst - en dus de snoeitijd - er aan komt, eens zeer serieus en kritisch naar uw eigen struiken, heggen en bomen te kijken en daar waar nodig deze flink terug te snoeien. Want op meerdere plekken zie ik lantarenpalen midden in een heg staan en ik geloof niet dat dat zo is aangelegd.

Hartelijke groeten,
Jan ten Bosch





Interview met Rutger, Teun en Luisa, nr. 22

Daniëlle Groenewoud

Rutger en Teun zijn sinds juli de trotse eigenaren van Hoog Soeren 22. En ook al moet het huis nog een flinke verbouwing ondergaan, ze stellen zich graag alvast aan u voor.



Rutger is geboren en getogen in Losser. Een dorp waar hij een ontzettend fijne jeugd had en met veel plezier aan terugdenkt. Al vrij snel was het voor hem duidelijk dat hij met mensen wilde werken. Eerst in opleiding tot verzorgende IG, daarna verpleegkunde. Ondanks dat het werken in de zorg een mooi beroep is, merkte hij dat het overstijgende werk van een locatiemanager meer in zijn straatje lag.

Rutger vertelt dat hij veel voldoening haalt uit zijn werk. Met name afdelingen gerontopsychiatrie zijn complex, vragen veel van de organisatie en van de teams. Als het dan lukt om een disfunctioneel team weer in zijn kracht te zetten, heeft hij zijn doel bereikt.

Rutger is dol op dieren, hond Gijs en de kanaries, wandelen in de natuur, met Luisa naar de Apenheul en gezellig met z'n drieën thuis zijn. Hij vertelt dat hij binnenkort in de organisatiecommissie van de Buurt- en Belangenvereniging zal deelnemen, dus u gaat hem vaker tegenkomen!

Teun is geboren en getogen in Hilversum. Na wat onderbrekingen door een studie in Amsterdam, een paar jaar Oostenrijk en wat reizen her en der kwam hij toch weer in Hilversum terecht. Op dit moment werkt hij als afdelingsmanager radiologie in het Gelre, maar dit was niet altijd zijn ambitie. Het liefst wilde hij geneeskunde studeren, maar helaas werd hij uitgeloot.

Dan maar iets heel anders: techniek in de theaterwetenschappen. Een studie en beroep waar je vooral op de achtergrond ervoor zorgt dat alles goed verloopt, techniek, geluid en licht. Een leuke baan, maar de geneeskunde bleef aan hem trekken. En als het in Nederland niet lukt, misschien in Oostenrijk? Helaas was ook deze route niet succesvol, maar daar kwam hij er wel achter dat radiologie ook een ontzettend mooi beroep is. Via het AMC is Teun opgeleid als radiodiagnostisch laborant, om uiteindelijk door te groeien in een managementfunctie. De masterstudie management is bijna afgerond, de laatste loodjes.

Teun is sportief, houdt van fietsen, wintersport, wandelen in de natuur en met z'n drieën uitstapjes maken. Binnenkort heeft hij gesprekken bij de vrijwillige brandweer van Hoog Soeren, een mooie uitdaging!

Luisa is 3 jaar, en wordt in januari 4. Ze is geboren met de hulp van een vriendin die aanbood om draagmoeder te zijn. Dit is een heel proces dat niet alleen emotioneel maar ook juridisch veel vraagt, en dat hebben ze met elkaar mooi vormgegeven. Ze kijken terug op een hele bijzondere tijd van zwangerschap tot geboorte en de eerste jaren van Luisa. Hoe fijn is het dat het onderlinge contact zo goed is, zodat zij haar halfzusje leert kennen.

Luisa was helaas al naar bed, maar haar vaders konden me vertellen dat ze dol is op dansen, pannenkoeken eten (handig als het restaurant zo dichtbij is), de kleur roze en samen zijn met haar papa's. Nog even en dan gaat ze echt naar school in Berg en Bos en daar heeft ze al veel zin in!



Naar de Veluwe

Hoe kom je nou in Hoog Soeren terecht, want ze woonden met veel plezier in Vreeland. Prima plek toch? Maar nee, het ging toch kriebelen bij Teun. Hij wilde niet naar het oosten van het land, en Rutger liever niet in een stad. De wens was ooit nog eens naar de Veluwe te verhuizen. En nu Luisa nog jong is, was het een goed moment om toch weer eens verder te kijken.

Zo'n 8 jaar geleden waren ze al eens na een wandeling in Hoog Soeren gaan eten en dat is ze bijgebleven. Hoog Soeren stond al enige tijd te koop. Een heerlijk huis, maar wel gedateerd en onvoordelig ingericht. Omdat ze al eens een flinke verbouwing hadden gedaan, wisten ze dat dit huis potentie had, en dat zij een verbouwing kunnen organiseren. De locatie is perfect, een dorp, bossen, de Veluwe en vooral halverwege de familie en vrienden in Losser en Hilversum. Voordat de beslissing werd genomen hebben ze zo'n beetje overal gegeten, gewandeld, gepraat, het huis bezichtigd. En ja, als je een paar keer in Hoog Soeren komt dan word je vanzelf verliefd op deze plek! Ze zijn dan ook ontzettend blij dat ze hier nu wonen en zo'n ontzettend warm welkom hebben ervaren.

Nu de vergunningen rond zijn kan de verbouwing gaan beginnen. Van binnen wordt het huis flink gestript en weer opnieuw opgebouwd zodat er straks grote slaapkamers zijn, een woonkeuken, een fijne woonkamer en een werkplek aan huis. Met een beetje mazzel genieten ze volgende zomer van het opgeknapte huis!

Rutger en Teun, hartelijk dank voor de gezellige avond. Welkom in Hoog Soeren!



Bij de brandtoren?

Hessel Posthuma en Jan Koning

“Maar wij kennen geen brandtorens in Hoog Soeren”, hoor ik u zeggen.

Inderdaad, de brandtorens bestaan niet meer. Zij stonden op het hoogste plekje van Hoog Soeren aan de Klinkenberg, ongeveer op de plek waar nu het monument voor het munitiedepot is.



In de eerste jaren van de twintigste eeuw werden in het Kroondomein productiebossen aangelegd op initiatief van Prins Hendrik. Tegelijkertijd werden ook houten uitkijkbrandtorens gebouwd die bemand werden door personeel van de houtvesterij. Bij waarneming van brand werd via een soort pijl op een gradenboog de richting van de brand afgelezen en moest de waarnemer als de bliksem naar beneden en met de fiets al toeterend op de brandhoorn het dorp door.

De toegesnelde bewoners gingen naar het schuurtje bij de kapel waar een kar stond met (primitief) gereedschap om de brand te blussen. In de jaren twintig was het extreem warm en droog. Toenemende druk vanuit Hoog Soeren leidde er toe dat Hoog Soeren in 1928 een vrijwillig brandweerkorps kreeg.

In 1933 werd de houten brandtoren vervangen door een stalen toren. Deze kreeg na de Tweede Wereldoorlog een hokje met telefoon zodat de Alarmcentrale in Apeldoorn op de hoogte kon worden gesteld uit welke richting de rook kwam. De Alarmcentrale kreeg uit verschillende richtingen meer meldingen en kon via een kruispeiling de plaats van de brand vaststellen. Deze plaats werd telefonisch doorgegeven aan café Berg en Dal van Silias die dan de sirene bij de boerderij tegenover het Jachthuis kon aanzetten. De sirene had twee tonen: een voor huisbrand en een voor bos/heidebrand. De brandtoren was afgesloten met een hek maar via de zijkant kon je op het eerste plateau komen en verder met een trap helemaal naar boven. Daar had je een prachtig uitzicht; over de boomtoppen kon je zelfs Harderwijk met het IJsselmeer zien en de masten van Radio Kootwijk.



Na de grote brand bij Arnhem en Schaarsbergen in 1976 is er begonnen met vliegtuigsurveillance. De toren, die ook al te oud was, had geen functie meer en is helaas weggehaald.

Over de vrijwillige Brandweer Hoog Soeren zijn twee boekjes verschenen; bij de viering van het 50 jaar en 75 jaar bestaan.



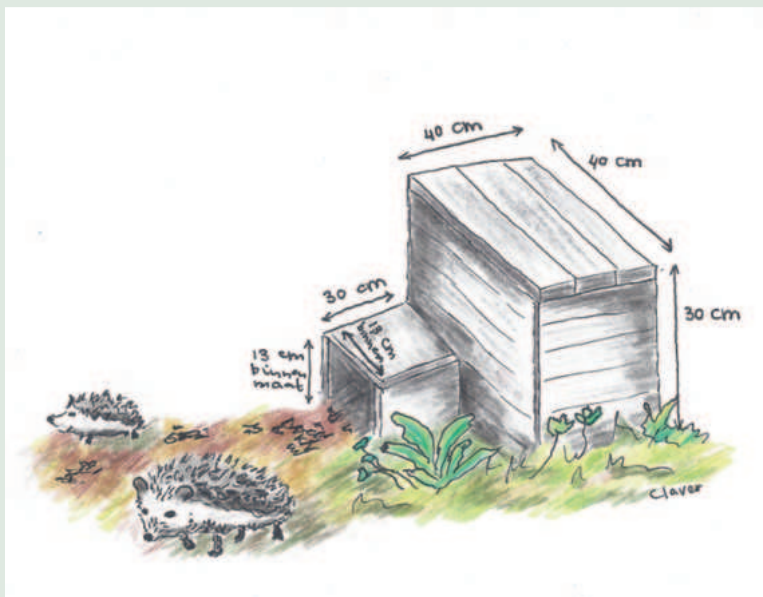
Timmeren voor een evenwichtig ecosysteem

Elles Collet (illustratie Claudia Verheggen)

Voor tuinliefhebbers was het gespreksonderwerp van 2024 toch wel de slakken. Nog niet eerder hadden we zoveel, vooral naaktslakken, in de tuin.

Het vochtige voorjaar en de natte zomer was ideaal voor naaktslakken. Omdat ze honderden eitjes per keer leggen, was een paar weken voldoende om een enorme populatie te laten ontstaan, die onze bloemen en groenten die net boven de grond uitkwamen aanvielen.

Ondanks het vervelende gedrag in onze tuinen, spelen naaktslakken een belangrijke rol in het ecosysteem. Ze helpen bij het afbreken van organisch materiaal, zoals dode planten en dieren en verbeteren zo de vruchtbaarheid van de bodem. Bovendien dienen ze als voedsel voor vogels, egels en andere dieren.



Een tip om slakken te bestrijden is de tuin aantrekkelijk maken voor deze dieren. Bijvoorbeeld door waterbronnen en schuilplaatsen te bieden. Als wij nu met zijn allen aan het timmeren slaan en een egelhuisje in de tuin plaatsen, dan overleeft het jonge groen het volgende voorjaar hopelijk een nieuwe aanval.

Klaar? Vul dan het huisje met veel nestmateriaal (droge bladeren, droog gras en/of houtzaagsel) en zet het vervolgens onder een dichte haag of onder een dik pak bladeren.

Ben je niet zo van het timmeren, dan hieronder nog wat tips die kunnen helpen:

Kies in je tuin voor inheemse planten. Bijvoorbeeld wilde akelei, ooievaarsbek, bosviooltje, bosanemoon, longkruid, klimop en kruiden zoals tijm en bieslook. Hier houden slakken niet van.

Woel de grond in het voorjaar om. Zo breng je slakkeneitjes naar boven, waardoor ze uitdrogen.

Laat zelfgemaakte compost drogen in de zon voor je het aanbrengt.

Geef in de ochtend water in plaats van 's avonds. 's nachts is de grond dan droger. Naaktslakken geven de voorkeur aan vochtige omgevingen, dus drogere omstandigheden 's nachts kunnen helpen.



Contactgegevens

Politie:	Wijkagent Mevrouw Esther Groeneveld Alarmnummer 112 Melden niet-urgente zaken: 0900-8844 of www.twitter.com/politieuddel
De Buitenlijn:	Tel. 14055 van 08.00 tot 17.30 uur (of https://www.apeldoorn.nl/buitenlijn-form)
Buurvrouwenborrel:	Elke eerste woensdag van de maand van 16.30 tot 18.00 uur in Hotel Hoog Soeren
Buurmännerborrel:	Elke eerste donderdag van de maand van 17.00 tot 18.30 uur in Hotel Hoog Soeren
Inloop café:	Elke woensdag van 10 - 12 uur in Hotel Hoog Soeren
Website BBV:	http://www.hoogsoeren.info/
Voorzitter BBV:	voorzitterhoogsoeren@gmail.com
Maatschappelijk werk:	Annemarie Heinink, 06-20692898, a.heinink@stimenz.nl
Lokaties AED's:	Op de gevel van hotel Hoog Soeren, Hoog Soeren 15 Aan de muur van Alverschotenseweg 24 in Assel



Gezocht oplossing plaatselijk archief

Op de zolder van de kapel is het archief van Hoog Soeren opgeslagen dat vooral tot stand is gekomen tijdens het schrijven van 'Honderd jaar BBV'. Het zou mooi zijn als dit bewaard blijft en toegankelijk is voor geïnteresseerden. Het is nu alleen bereikbaar via een moeilijke trap. Weet iemand een plek waar het naar toe verplaatst kan worden, zodat het zonder halsbrekende toeren bekeken kan worden? Het gaat om ongeveer 6 dozen en 20 mappen. Ideeën graag mailen aan: h.posthumaklapproth@planet.nl.



Activiteitenagenda

16 oktober: Tijdens het inloopcafé vertelt René Boon over zijn analyse van de miljoenennota en de gevolgen die deze heeft voor Nederland.

11 november: Sint Maarten.

Rond **5 december** komt Sinterklaas weer enkele bezoekjes afleggen. Details volgen.

Colofon:

(Eind)redactie:

Lies de Jong
Pierre Pinkse
Daniëlle Groenewoud
Heleen Schalkwijk
Elles Collet

Fotografie:

Pierre Pinkse

Aanleveren kopij graag voor

5 december 2024:

elles.collet@outlook.com